

[Ritt Bjerregaard.]

ting frem, nemlig ligelønnen og den manglende kvindelige repræsentation i de styrende organer i fællesmarkedet. Vi arbejder jo her i landet på igennem overenskomstforhandlingerne at nå frem til ligeløn. I fællesmarkedet er ligelønnen sikret i Romtraktaten, og det har den været i mange år, uden at der er blevet ligeløn af den grund.

I Evelyne Sullerots rapport side 157-158 i den danske oversættelse siges:

„Sammenfattende kan man sige, at der i de lande, hvor kvindernes gennemsnitsløn har været meget voldsomt bagud for mændenes løn, synes at være kommet et fremskridt i gang, som forskelligt fra industrigren til industrigren uensartet og langsomt mindsker disse betydelige forskelle lidt efter lidt.

Derimod mindskes forskellen ikke mere, eller den bliver endog lidt større i de tilfælde, hvor de gennemsnitlige kvindelønninger lå på henved 80 pct. af de tilsvarende mandslønninger. Det ser ud til, at udviklingen er ved at falde til ro ved en relativ formindskelse af forskellene, som efterhånden forplanter sig fra det ene land til det andet.“

Den hidtidige udvikling inden for fællesmarkedet har altså betydet, at lande, der som Danmark har en relativt lille forskel på mands- og kvindelønninger, er stagneret eller gået tilbage. Sagt direkte: lønforskellene i lande som Danmark er enten forblevet de samme, eller de er blevet større. Fællesmarkedets hidtidige udvikling tyder altså ikke på, at der er hjælp at hente for danske kvinder, tværtimod.

Hvad angår de styrende organer, skal jeg ikke trætte med at remse dem alle sammen op. Resultatet bliver i alle tilfælde, at der praktisk taget ingen kvinder er. Vi slås stadig væk for at få flere kvinder placeret i de styrende organer her i landet, og vi gør fremskridt. En tilslutning til fællesmarkedet vil betyde, at der skal ydes en indsats på

endnu flere områder og endnu mere uoverskueligt.

Lad mig slutte dette afsnit med nogle spørgsmål om, hvad godt der er for danske kvinder ved en tilslutning. Er det gode, vi kan opnå, at kvinder i andre europæiske lande har det dårligere? Er det gode, vi kan opnå, at ligelønsproblemerne er rejst i Romtraktaten, og at det i realiteten har betydet, at der er sket en tilbagegang for de lande, der havde den mindste forskel? Eller er det gode, at kvinderne har en så ringe repræsentation i de styrende organer i fællesmarkedet? Det er ikke, som hr. Stetter udtrykte det, modstanderne, der skal holde op med at kritisere og i stedet vise, hvad deres politik er. Vi har faktisk ikke bestilt andet. Vi har udarbejdet alternative programmer og forklaret vore hensigter. Det, vi mangler, er ikke nye modstanderalternativer, men tilhængernes redegørelse for, hvad det er for et gode, og hvad det er, der er så godt ved det fællesmarked, de ønsker os ind i.

(Kort bemærkning).

Edele Kruchow: Ganske kort: når Evelyne Sullerot skal citeres ustandselig, er det meget ubehageligt, at det er løsrevne citater, der bringes, uden at det virkelige grundlag for hele hendes arbejde kommer frem. I forbindelse med ligelønnen gør hun opmærksom på, at netop for at opnå den vil der skulle en indsats til inden for uddannelsen, og hun konkluderer netop i, at der er al god grund til at tro, at den fantasi, som europæiske kvinder har en sum af, vil hjælpe frem til at nå denne ligeløn. Jeg synes, det er forkert gang på gang at komme med løsrevne citater, der tages ud af den sammenhæng, der giver det virkelige billede af, hvad den, der har skrevet rapporten, mener.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard: Jeg er ikke uenig med fru Edele Kruchow i det, hun siger også står i Evelyne Sullerot rapporten. Men jeg